

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. C. Botnaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, A. Garbuz, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Igor Focșa,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Focșa împotriva Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Igor Focșa și a fost menținută hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 22 august 2017 Igor Focșa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin sentința din 12 mai 1997 a Judecătoriei Soroca a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.227 alin. (2) din Codul penal, în redacția Legii din 24 martie 1961 și a fost sancționat cu amendă în mărime de 1800 de lei.

A menționat că, în legătură cu faptul că, a achitat amenda la momentul intrării în vigoare a sentinței enunțate și nu a săvârșit alte infracțiuni și contravenții, prin decizia din 01 martie 1999, Judecătoria Soroca a decis scoaterea de la evidență a antecedentelor sale penale.

A susținut că, în anul 2012 în privința sa a mai fost intentată cauza penală nr.2012320339, în care a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 din Codul penal, în redacția Legii din 18 aprilie 2002.

A afirmat că, cauza penală enunțată a fost examinată și prin decizia din 30 noiembrie 2016 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost încetat procesul penal cu liberarea sa de răspundere penală pe motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art. 60 din Codul penal.

A considerat că, nu are antecedente penale, însă prin faptul inexactităților din Registrul informației criminalistice și criminologice i se încalcă dreptul său constituțional referitor la prelungirea permisului de port armă.

A relevat că, în urma solicitării Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției nr. 34/4-1327 din 14 iunie 2016 a prezentat toate documentele necesare în original, însă nu a primit nici un răspuns referitor la prelungirea permisului de port armă.

A mai relevat că, la data de 19 februarie 2017 și 20 iunie 2017 s-a adresat repetat la Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției cu cereri similare, iar la data de 28 iulie 2017 a primit decizia acesteia nr. 255 din 21 iulie 2016, prin care i-a fost revocat dreptul de deținere sau de port și de folosire a armei, cu retragerea permisului de armă nr. 21/4007, eliberat la data de 23 septembrie 2010.

A solicitat anularea deciziei pârâtei nr. 255 din 21 iulie 2016 privind revocarea dreptului de deținere port și folosire a armei, cu restabilirea dreptului său constituțional referitor la prelungirea permisului de armă și păstrarea armei.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central acțiunea depusă de către Igor Focșa a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către Igor Focșa și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel, ajungând la această soluție, a reținut că, Igor Focșa, fiind titularul unei arme de foc, prin sentința din 12 mai 1997 a Judecătoriei Soroca a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 227 alin. (2) din Codul penal, în redacția Legii din 24 martie 1961 și, în așa fel, operează prin efectul legii restricția dreptului de posesie și port a armelor, prevăzută de art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că, din perspectiva normei legale enunțate, nu are relevanță dacă antecedentele penale au fost stinse sau nu, fiind relevant doar faptul că, apelantul a fost condamnat prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru infracțiuni comise cu intenție cu folosirea armelor sau munițiilor.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a stabilit că, decizia Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției nr. 255 din 21 iulie 2016 privind revocarea dreptului de deținere port și folosire a armei este legală, fiind emisă de organul competent, în limita atribuțiilor sale.

La data de 19 iunie 2018 Igor Focșa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești au aplicat eronat normele de drept material și, anume, prevederile art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, care sunt contrare normelor Constituției RM și nu au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea în fond a cauzei.

A menționat că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, nu au ținut cont de prevederile art. 71 din Legea enunțată.

A susținut că, instanța de apel, contrar art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu a răspuns la toate argumentele invocate de către el și nu a motivat suficient decizia adoptată.

Prin referința depusă la data de 11 septembrie 2018 Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției, reprezentată de Natalia Cipilencu, a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 20 februarie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 19 aprilie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 19 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Igor Focșa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Igor Focșa, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Igor Focșa ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Igor Focșa se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic